

یاد بعم یاد ایمنی

محل زندگی و کار خودمان تجدید نظر اساسی داشته باشیم و همین حالا درباره نکات ایمنی قبل، حین و بعد از زلزله مطالبی بیاموزیم.

حسرت بی پایان برای ارگ

یکی از حسرت‌های بی پایان در جریان زلزله بم، تخریب تقریباً کامل ارگ تاریخی بم بود. در ساعات ابتدایی زلزله بم که هنوز از میزان تخریب و خسارات جانی آمار دقیقی وجود نداشت، تصاویر هوایی از ارگ بم، تخریب این اثر تاریخی را نشان می‌داد و بسیاری از مسئولان و کارشناسان به این سبب آشفته بودند؛ اما بعد تعداد کشته‌های این نگرانی را چند برابر و به سوی دیگری برد. برنامه‌هایی برای بازسازی ارگ در این سال‌ها ترتیب داده شده تا بدون تأثیر بر شکل و ساختار منحصر به فرد آن، ارگ را از ویرانی نجات دهد. چند نقطه مهم همچون مسجد، مجموعه میرزا نعیم، خانه احمدی یا خانه خانواده زابلی و استراحتگاه حاکم به طور کامل بازسازی شد و اکنون که ۱۵ سال از آن حادثه می‌گذرد، بخش‌هایی از قسمت‌های ارگ بازسازی شده است، روند بازسازی کماکان ادامه داشته و امکان بازدید از آن وجود دارد.

وجود داشت، با تاخیر انجام شود و در عین حال اختلال زیادی در امداد و جا به جایی اجساد گرفتار شده در زیر خاک به وجود بیاید. اگرچه آنچه در بم اتفاق افتاد، تا همین امروز درد و رنج بسیاری داشت و هنوز هم یادآوری آن روزها برای مردم این شهر و همه ایران خاطره تلخی است؛ اما بم خیلی زود جان دوباره گرفت و کار بازسازی و امداد رسانی آغاز شد. بسیاری از مسئولان، بخصوص مقام معظم رهبری به طور مستقیم به این شهر آسیب دیده رفتند و دستورهای لازم برای بازسازی صادر کردند و امروز بم اگر چه خاطره آن صبح سرد، اما پر داغ را فراموش نکرده؛ ولی زندگی در آن جریان دارد. چنین زمین‌لرزه‌هایی در تمام شهرهایی که در کنار گسل‌های فعال ایران هستند، ممکن است رخ دهد. مساله آنجاست که شهرهای پرجمعیت‌تر مانند تهران، مشهد، کرج و تبریز که در کنار گسل‌های فعال واقع هستند، آسیب‌پذیری بیشتری دارند و باید به آنها توجه ملی شود؛ چراکه با فرض خطر و اندازه یکسان زمین‌لرزه قابل انتظار، هر چه جمعیت بیشتری در آن شهرها ساکن باشد، ریسک زمین‌لرزه در آنها بالاتر است. در سالروز این زلزله دلخراش که حالا روز ایمنی در برابر زلزله است، خوب است همه ما به شکل انفرادی و گروهی، درباره ایمنی

مشعل - ابتدای دی ماه هر سال، با یک خاطره تلخ شروع می‌شود؛ خاطره تلخی که برای بازماندگان و سایر مردم می‌تواند یک تلنگر برای جدی گرفتن ایمنی در ادامه زندگی باشد. به همین دلیل در تقویم ملی علاوه بر سالروز وقوع زلزله بم، این روز، به عنوان روز ایمنی در برابر زلزله و کاهش بلایای طبیعی هم نام‌گذاری شده است. ۱۵ سال قبل بود که در ساعت ۵:۲۶ دقیقه بامداد روز جمعه ۵ دی ۱۳۸۲ زمین‌لرزه‌ای به بزرگی ۶٫۶ ریشتر به مدت ۱۲ ثانیه، شهر بم و مناطق اطراف آن در شرق استان کرمان را لرزاند و در اثر آن بیش از ۷۰ هزار نفر کشته و زخمی و هزاران نفر هم بی‌خانمان و یتیم شدند. زلزله بم پس از زلزله رودبار، به عنوان شدیدترین و پر تلفات‌ترین زلزله‌های ایران ارزیابی شده که پس از وقوع آن، از کشورهای مختلفی به کمک هلال احمر و نیروهای امداد ایران آمدند.

امنیت لازم برخوردار نبودند. آوار ساختمان‌ها در داخل شهر و شدت تخریب باعث شد که امداد رسانی به افرادی که زیر آوار مانده بودند و احتمال نجاتشان

یکی از مهمترین دلایل در تعداد بالای تخریب خانه‌ها و اماکن عمومی و در نتیجه افزایش تلفات این حادثه، نبود ایمنی در ساختمان‌ها و خانه‌های مردم بود. بسیاری از خانه‌های مردم بم در آن روزها کاه گلی و قدیمی و بدون استانداردهای اولیه بود و حتی بسیاری از اماکن عمومی، دولتی و بیمارستان‌ها هم این مشخصات ایمنی را رعایت نکرده بودند. طبق آمار رسمی ۹۰ درصد از ساختمان‌های شهر بم ۱۰۰ درصد تخریب شدند و سایر بناها نیز از

